

Forespørgsel. Svaret gik ud paa at understrege saa stærkt, som det var muligt, at alle, der høre til Hæren, frit kunne følge deres politiske Overbevisning. Det vil altsaa sige, at de kunne underskrive de politiske Programmer, de have Lyst til, og at de kunne stille sig til de politiske eller upolitiske Valg, de have Lyst til. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds sagde: Hvad nytter det, at vi have en Krigsminister, der siger det, naar der ved Siden af Krigsministeren er en General Arendrup. Jeg antager, at naar nu den højtærede Krigsminister, som er Militæretatens højeste Chef, ikke blot har ladet denne Udtalelse meddele i en Erklæring gennem Ritzaus Bureau, men naar han ogsaa her fra Ministerbanken ved en Lejlighed som denne udtrykkelig har tilkendegivet, at alle de, der høre til Hæren, frit kunne følge deres politiske Overbevisning, ville de Herrer Generaler forstaa, at det ogsaa bliver dem en Ledetraad, hvorefter de skulle optræde over for de dem underordnede Officerer. Med disse Bemærkninger skal jeg forlade denne Sag.

Jeg skal saa henvende nogle Ord til Socialdemokraternes Ordfører. Han sagde, at det, der nu skete, var ikke andet end at gøre Højres Gerninger om igen. Højre havde i mange Aar beklaget, at der var et stort Hul i Københavns Befæstning, men nu kunne de være glade, for nu var det lukket. Jeg tror dog ikke, at Højre nogen Sinde har drømt om, at det store Hul, de mente, der var i Københavns Landbefæstning, kunde lukkes ved et Anlæg for 11,000 Kr.ovre paa Saltholm. Hvis de havde drømt om, at det kunde gøres for saa lidt, havde de vistnok ikke betænkt sig paa at lukke Hullet i de Aar, da de rullede med Millioner i Snesevis. Det ærede Medlem gentog den Sætning, han saa ofte er kommen med her i Tinget, at Skridt for Skridt bliver Fæstningen kompletet. Han vilde ikke ind paa Skelnemærket mellem Københavns Søbefæstning og Landbefæstning, han gik ikke ind paa Venstres politiske Historie i saa Henseende, thi i saa Fald kunde han ikke andet end anerkende dette Skel. Han talte om, at nogle af Søforterne vare byggede provisorisk. Det er ganske vist, men naar Søbefæstningen som Institution ligger for, naar Spørgsmaalet om, hvorvidt en Befæstning af København til Søs er skadelig, ligger for, kan det ærede Medlem ikke benægte, at Venstres Historie peger paa, at Venstre ikke har anset det for skadeligt i saglig Henseende,

skadeligt for Danmarks Stilling under eventuelle Konflikter, at København er befæstet til Søs. Det, der her er Spørgsmaalet, er, hvorvidt man ved disse foreløbige Foranstaltninger er gaaet uden for de Rammer, som Venstres Fortid maatte sætte, og det vil jeg bestemt benægte. Som sagt, det ærede Medlem gentog den Paastand, at vi Skridt for Skridt kompletterede Fæstningen, at den ærede Krigsminister blev ved dermed, og han kom tilbage til Krudttaarnsaffæren. Jeg troede egentlig, at det ærede Medlem havde faaet nok af denne, jeg troede, at brændt Barn skyede Ilden. Jeg synes, det er en Afære, der egentlig ikke geraader til Ære for det ærede Medlem. Han maa dog vistnok erkende — jeg synes, Beviserne ere saa klare —, at den Gang, der var Tale om at flytte det første Krudttaarn, var det ærede Medlem godt nok med dertil. Han havde været til Stede i det Finansudvalgs Møde og havde set de Tegninger, der bleve forelagte. Og naar det ærede Medlem senere har undret sig over, hvad der er bygget der ude, forekommer det mig, at det ærede Medlem enten ikke maa have set ordentlig paa Tegningerne, eller ogsaa har han virkelig ikke tænkt Sagen igennem. Hvad her er sket, er jo sket med Finansudvalgets Samtykke. Jeg skal ikke forsøge paa at genoptage den Debat, men det ærede Medlem kan paa ingen mulig Maade sige, at der her er sket noget som helst for at komplettere Fæstningen. Der er kun sket en Flytning af Krudtet i Overensstemmelse med Finansudvalgets Ønske og i Overensstemmelse — til en Begyndelse — med det ærede Medlems Ønske.

Saa talte det ærede Medlem ogsaa om, at vi have bygget Baraklejre ude paa Charlottenlundfortet, og han nævnte dem som et af Beviserne paa, at vi fuldstændiggøre og fuldføre Københavns Befæstning. Nej, Baraklejrene ere ikke noget Moment til Fuldstændiggørelse af Københavns Befæstning, men det er en af Følgerne af det, som det ærede Medlem for Assens (Berntsen) og hans Meningsfæller vare med til i 1894, da de lavede os en Hærlov, der lagde Soldater derud. Men naar der ligger Soldater derude, er Spørgsmaalet, om de skulle ligge der i Regn og Slud, eller vi skulle unde dem at faa Tag over Hovedet. Det er ganske simpelt Spørgsmaalet med Hensyn til Baraklejrene, og saa længe den Hærlov lovlig eksisterer — og det vil det ærede Medlem for Assens dog ikke benægte, at Hærloven lovlig eksisterer, og at de Artillerister, han og han